

„Co to je? Vypadá to jako stará mince,“
přemýšlel jsem.

Vypadalo to starobyle, proto jsme se rozhodli
vzít to s sebou do muzea v Zátíší bikin.



Tam jsme potkali Sépiáka a Sandy.
„Kde jste to vzali?“ zeptal se Sépiák.
„Myslíš tuhle starou minci?“ já na to.
Sépiák zvolal: „Vždyť to je chybějící polovina
slavného amuletu z Atlantidy!“



Vůbec jsme nechápali, co tím myslí.

Patrik se divil: „Chybějící polovina amolety?“

„Ne, amuletu! Pochází ze ztraceného města Atlantida.“

Potom nám ukázal Atlantidu na nástěnné malbě.



„Říká se, že ulice toho města jsou dlážděné
zlatem,“ vyprávěl Sépiák.

„Co?“ vykřikl pan Krabs.

Zjevil se tu jako blesk z čistého nebe.



Sépiák nás poučil, že Atlantida se proslavila
obdivuhodným uměním a vědou.

„Vynalezli i zbraně. Ale její obyvatelé byli
mírumilovní a nikdy je nepoužili.“



„A co ta bublina tam?“ divil jsem se.

„To je nejstarší bublina na světě,“ odpověděl Sépiák.

„Ta skutečná je v Atlantidě.“



Sandy dostala nápad.

„Spojte ty dvě poloviny!“ zvolala.

„To by nás mohlo do Atlantidy přenést!“

A skutečně. Když Sépiák přiložil kusy amuletu k sobě, ozvalo se hlasitě: „Bum!“

Potom spatřili záblesky světla.

